

KRIISIN SIUNAUS I

Väinö Hotti

Positiivinen vai negatiivinen?

”Onni täällä vaihtelee...” ”Vuoroin sataa vuoroin paistaa...” Ihmiselämään kuuluu vaihtelu. Myös vaikeudet kuuluvat normaaliin elämään. Kriisit poikkeavat kuitenkin niiden vaikeutensa takia. Ne menevät sietokyvyn rajoille. Niitä ei kukaan odota eikä toivo. Tavallisesti niitä pelätään. Niihin varautuminen on vaikeaa. Tavallisesti ne varustetaan negatiivisella etumerkinnällä. **Tässä tutkielmassa pyritään tuo merkintä muuttamaan positiiviseksi.**

Kriisi on ihmisen tai organisaation kohtaama uusi tilanne, jossa aiemmin opitut ongelmanratkaisukeinot eivät välttämättä toimi. Kriisi yleisesti tarkoittaa kreikkalaisen sanan krisis mukaisesti käännekohtaa, jossa yksilön tai organisaation tulevaisuuden suunta määräytyy paremmaksi tai huonommaksi toimiemme mukaan. [Wikipedia](#)

Alkukriisi paratiisissa

Jumala loi kaiken täydelliseksi. Onnellinen elämä oli tästä luonnollinen seuraus – ihmiseltä ei puuttunut mitään. Elämältä ei voitu enempää toivoa.

”Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää” (1. Moos.1:31).

Kriisiä ei ollut näköpiirissä. Ihmisen Luoja takasi kriisittömän tulevaisuuden.

Syntiinlankeemus

Tästä kriisit alkoivat. Taustalla oli ihmisen epäluottamus Jumalaa kohtaan. Ihmiset eivät luottaneet Luojansa kykyyn pitää heistä huolta ja taata heidän onnellinen tulevaisuutensa.

Kuulemisesta se alkoi

”Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: ”**Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?**” Niin vaimo vastasi käärmeelle: ”Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi'.” Niin käärme sanoi vaimolle: ”Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan” (1. Moos.3:1-5).

Lankeemus alkoi siitä, että Eeva suostui dialogiin käärmeen kanssa. Hänen olisi pitänyt heti alkuun tukkia korvansa käärmeen puheelta.

Perusasiat selväksi

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys” (Joh.10:10).

”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhetteliija ja sen isä” (Joh.8:44).

Vaikea kriisi

Ensimmäiset ihmiset veivät itsensä ja samalla koko ihmissuvun äärettömän vaikeaan kriisiin. Jumala joutui kriisin hoitamiseksi tekemään äärettömän suuren teon: **uhraamaan oman ainosyntyisen Poikansa!**

Ihmisen lankeemus johti Jumalankin kriisiin. Jumala rakasti luomaansa ihmistä niin paljon, että hän oli valmis hänen pelastamiseksi maksamaan korkeimman mahdollisen hinnan – Golgatan kriisissä.

”Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, tietäen, **ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan**, hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten” (1. Piet.1:17-20).

Jumala armahtaa

”Silloin aukenivat heidän molempain silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he **sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot**” (1. Moos.3:7).

Jumala ei voinut kokonaan hylätä luomiaan Aadamia ja Eevaa, vaikka nämä olivat syyllistyneet raskaaseen rikokseen. Rikos olisi antanut Jumalalle oikeuden kokonaan hylätä heidät!

”Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan?” (Jaak.4:5).

Kun Adam ja Eeva valmistivat itselleen alastomuutensa peitteeksi viikunapuun-lehdistä puvun, Jumala tahtoi auttaa heitä antamalla heille eläinten nahkasta tehdyn pätevemmän puvun:

”Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta ja puki ne heidän yllensä” (1. Moos.3:21).

Tässä oli viittaus siihen, että tulevaisuudessa veren vuodatuksen kautta Jumala vaatettaa syntiset vanhurskautensa vaatteella. Omat vaatteet eivät kelpaa taivaan häätöihin!

”Mutta kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin. Ja hän sanoi hänelle: **'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?'** Mutta hän jäi sanattomaksi. Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys” (Matt.22:11-13).

Suuri syyllisyys

”Kain sanoi Herralle: ”Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin” (1. Moos.4:13).

Luther kipuili syyllisyytensä kanssa: ”*Kuinka minä löytäisin armollisen Jumalan?*” Aikamme ihmisen ongelma on siinä, ettei hän koe syyllisyytensä suuruutta.

Kriisi tuli Saatanan mukana

Kerta heitolla Adam ja Eeva ajautuivat kriisiin – josta ei ollut paluuta. Lankeemuksella oli kauaskantoiset seuraukset.

Onko Jumala todellakin sanonut?

Tänään Saatana tekee samoin Jumalan sanan epäilyksenalaiseksi. Ja siitä ei seuraa mitään hyvää. Liberaaliteologia on tässä Saatanan tehokkaana välikappaleena; Raamattu riisutaan ”ihmissanaksi”, jota jokainen saa tulkita oman turmeltuneen mielensä ja järkensä mukaan!

Kriisi alkoi

Kun ihminen oli rikkonut Jumalan käskyn, hän kohta tajusi, että oli tapahtunut virhe. Hän alkoi ounastella rangaistusta; oli tarve piiloutua. Mutta **sehän oli tyhmyyttä** ja mielettömyyttä; kukaan ei voi piiloutua kaikkinäkevältä ja kaikkietävältä Luojalta:

”Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä? Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, sinä olet siellä. Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun. Ja jos minä sanoisin: "Peittäköön minut pimeys, ja valkeus minun ympärilläni tulkoon yöksi", niin ei pimeyskään olisi sinulle pimeä: yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin valkeus” (Ps.139:7-12).

Tyhmä ihminen

Saatana lupasi ”viisautta”:

”Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan” (1. Moos.3:5).

Mutta jo ensi askeleet toivat esiin tyhmyyden: yritettiin paeta Jumalaa:

”Hullu sanoo sydämässään: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on. Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäviäistä, ketään, joka etsii Jumalaa. **Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään. **Eivätkö he mitään käsitä,** kaikki nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä syömällä minun kansaani eivätkä avuksensa huuda Herraa?”** (Ps.14:1-4).

Koko ihmiskunta

Ei sovi koskaan unohtaa, että ”koko ihmiskunta” joutui synnin, kuoleman ja Perkeleen valtaan Aadamin ja Eevan lankeemuksen seurauksena. Tämä on Jumalan sanan ilmaisema karu totuus. Ihmisen pelastus alkaa tämän totuuden myöntämisestä!

Toisen syyttely

Heti lankeemuksen jälkeen ilmaantuivat lankeemuksen katkerat hedelmät: Jumalan pakeneminen oli ensimmäinen ja toinen oli synn vierittäminen toisen niskoille:

”Ja hän sanoi: "Kuka sinulle ilmoitti, että olet alasti? Etkö syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?" Mies vastasi: "**Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin**". Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: "Mitäs olet tehnyt?" Vaimo vastasi: "**Käärme petti minut, ja minä söin**" (1. Moos.3:11-13).

Eeva halusi ”rikstoverin” Aadamista. Adam syytti Eevaa, mutta samalla myös Jumalaa, joka oli Eevan hänelle antanut. Eeva taas syytti käärmettä.

”Synnintunnustus” ei lähtenyt kummankaan suusta. Tänäpä toistuvat nämä kaikki: rikstoveri etsitään, syy vieritetään toisen niskoille. Oikeudessa toistuu: ”Syytetty kiistää syyllisyytensä.”

Jumala edessä kuvio on tismalleen sama: ihminen teeskentelee viimeiseen saakka syyttömyyttään, vaikka on **majesteettirikokseen** syyllinen. Syntinen ei halua asettua Jumalan tuomioistuimen eteen saadakseen armahduksen ja tullakseen vanhurskautetuksi. Mieluummin hän on nimikristitty ja menee huonolla omallatunnolla helvettiin. Kun tähän liitetään aikamme **antinomistinen** julistus, ei ole lainkaan ihme, että vanhurskautettuja ihmisiä on vähän. **Jumalan sanan ”kaksiteräinen miekka” on monen seurakuntatalon seinällä – ruosteen turmelemana!**

Tunnustus - avain

”Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili” (Hebr.4:12,13).

Uskoontulon avain on syntien tunnustamisessa:

”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, **se saa armon**. Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa” (Snl.28:13,14).

Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan. Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi

rikoksestani, puhdista minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni. Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi. **Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.** Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden. Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin” (Ps.51:1-9).

”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi. Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä” (Ps.51:12-14).

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on **yhteys keskenämme**, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Kun parannus on aito ja vilpitön ja kun ihminen vaeltaa valkeudessa, hänellä on **automaattisesti** yhteys KAIKKIIN HERRAN OMIIN!

Uudestisyntyminen on kriisi

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

Jatkuva kriisi

Suhteessa maailmaan uskova on jatkuvassa kriisitilassa:

”Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, **sentähden maailma teitä vihaa**” (Joh.15:18,19).

”**Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan**, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:2).

”Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa. Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi” (1.Joh.3:13-15).

”Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihatuin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, avionrikkoja, murhaaja, varas” (Luther, Gal. kirj. sel.s.502).

MARTTI LUTHER
10.11.1483 – 18.2.1546

Kriisiavun torjuminen

Jumala sanansa kautta tarjoaa jatkuvasti pätevää kriisiapua. Ihmisen pimentyneestä järjestä johtuen sitä ei oteta vastaan. **Sokaistunut ihminen nojautuu omaan ymmärrykseensä.** Toistuva ammattiavun hylkääminen johtaa lopulta ikuiseen vaivaan, helvettiin. Rakkaudessaan Jumala antaa ihmiselle etsikkoajan.

”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet” (Luuk.13:34).

Suurin synti

Suurin synti on **synti rakkautta vastaan**; tähän Israel toistuvasti syyllistyi. Tämä synti kulminoitui Jumalan Pojan ristiinnaulitsemiseen! Kriisin syvin olemus on syntisen ihmisen taistelu Luojaansa vastaan:

Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sentähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa” (KO 1938, 1).

